

DOA-OP-II.0003.603.2015

Pan Waldemar Buda
Radny Rady Miejskiej
w Łodzi
w miejscu

W odpowiedzi na interpelację pisemną złożoną przez Pana podczas obrad XIV sesji Rady Miejskiej w Łodzi w dniu 1 lipca 2015 r., w nawiązaniu do wcześniejszej interpelacji z dnia 29 kwietnia 2015 r. i odpowiedzi z dnia 11 czerwca 2015 r., znak DOA-OP-II.0003.419.2015 wyjaśniam, że Prezydent Miasta Łodzi odstąpił od wezwania do zwrotu bonifikaty w 37 przypadkach, w których zastosowanie miały różne stany prawne. W odpowiedzi na Pana interpelację z dnia 29 kwietnia 2015 r., DOA-OP-II.0003.419.2015 zostały zawarte szczegółowe wyjaśnienia dotyczące 5 przypadków, w których Prezydent Miasta odstąpił od żądania zwrotu bonifikaty. Poniżej przedstawiam obszernie wyjaśnienia dotyczące pozostałych 32 przypadków, będących przedmiotem Pana zainteresowania.

Ustawą z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2007 r. Nr 173, poz. 1218), której przepisy we wskazanym zakresie weszły w życie z dniem 22 października 2007 r., ustawodawca dodał m.in. przepis art. 68 ust. 2b, czym stworzył podstawy prawne umożliwiające obciążenie osoby bliskiej, na rzecz której została zbyta nieruchomość, obowiązkiem zwrotu kwoty odpowiadającej udzielonej bonifikacie w sytuacji, gdy ta dokonała jej "dalszego" zbycia lub wykorzystania tę nieruchomość na inny cel niż uzasadniający udzielenie bonifikaty. Do czasu dokonania powyższej nowelizacji, przepis art. 68 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, nie dawał podstaw do nałożenia na osobę bliską

obowiązku zwrotu kwoty równej udzielonej nabywcy bonifikacie po jej waloryzacji w przypadku zbycia lub wykorzystania nieruchomości na inny cel niż uzasadniający udzielenie bonifikaty.

W związku z dokonaną przez ustawodawcę zmianą i brakiem przepisów przejściowych, powstały wątpliwości odnośnie tego, jaki stan prawny należy stosować żądając zwrotu udzielonej bonifikaty. W orzecznictwie Sądu Najwyższego pojawiały się wówczas dwa rozbieżne stanowiska. Zgodnie z jednym, nowe brzmienie przepisów nie może kształtować stosunku prawnego, który powstał przed dniem ich wejścia w życie. W efekcie, na właścicielu powinien ciążyć obowiązek zwrotu bonifikaty tylko w takim kształcie, jaki istniał w chwili, w której miał obowiązek liczyć się z istnieniem pośrednich ograniczeń rozporządzania, a więc w chwili nabycia nieruchomości. Natomiast zgodnie z drugim stanowiskiem – w razie wątpliwości jakiej treści przepisy należy stosować, powinno się przyjąć zasadę bezpośredniego działania nowej ustawy, a także postulat nierozszerzającej interpretacji przepisów wprowadzających ograniczenia prawa własności.

- Odnosząc się do meritum sprawy wyjaśniam, iż w 21 przypadkach lokal został zbyty przez osobę bliską, która nabyła go przed nowelizacją, tj. przed dniem 22 października 2007 r., z czego w 17 przypadkach osoba bliska nabyła lokal w drodze darowizny, natomiast w 4 przypadkach – w drodze spadkobrania. Późniejsze ugruntowanie w orzecznictwie stanowiska, zgodnie z którym obowiązek zwrotu kwoty równej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji obciąża tylko te osoby bliskie, które zarówno nabyły nieruchomość, jak i zbyły ją osobie trzeciej po wejściu w życie w dniu 22 października 2007 r. nowelizacji ustawy o gospodarce nieruchomościami spowodowało, iż Prezydent Miasta Łodzi odstąpił wobec tych osób od wezwania do zwrotu bonifikaty. Taka sytuacja miała miejsce w tych 21 przypadkach.
- W następnych 8 przypadkach, w których zbycie nastąpiło po dniu 22 października 2007 r. osoby wezwane do zwrotu bonifikaty dostarczyły dokumenty, z których wynikało, iż przeznaczyły środki uzyskane ze sprzedaży lokalu nabytego od Miasta na nabycie innego lokalu mieszkalnego albo innej nieruchomości przeznaczonej lub wykorzystywanej na cele mieszkaniowe.

- W 1 przypadku, po odebraniu wezwania do zwrotu bonifikaty, osoby wezwane złożyły oświadczenie przed notariuszem o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem istotnego błędu dotyczącego treści czynności prawnej, polegającego na mylnym przekonaniu co do skutków prawnych i finansowych dokonanej darowizny. Następnie umowa darowizny, której dotyczyło złożone oświadczenie, została unieważniona przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi. W wyniku dokonania tej czynności, zasadnym było odstąpienie przez Prezydenta Miasta Łodzi od żądania zwrotu bonifikaty.
- W 1 przypadku, po odebraniu wezwania do zwrotu bonifikaty, notariusz, który sporządził akt notarialny, na podstawie którego została przeniesiona własność lokalu nabytego od Miasta wyjaśnił, iż akt notarialny, z którego wynikało, iż nastąpiło zbycie przedmiotowego lokalu, i który spowodował wystąpienie z wezwaniem do zwrotu bonifikaty, został dostarczony do Urzędu przez pomyłkę, która była wynikiem zamieszania i niezdecydowania stron przedmiotowej czynności prawnej. Wobec przedstawienia powyższych wyjaśnień i dostarczenia oryginału aktu notarialnego, który został sporządzony, zasadnym było odstąpienie przez Prezydenta Miasta Łodzi od żądania zwrotu bonifikaty.

Ustawą z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw, ustawodawca rozszerzył również katalog okoliczności umożliwiających zwolnienie z obowiązku zwrotu bonifikaty, poprzez dodanie w art. 68 ust. 2a punktu 4 i 5, zgodnie z treścią których przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku:

- zamiany lokalu mieszkalnego na inny lokal mieszkalny albo nieruchomość przeznaczoną lub wykorzystywaną na cele mieszkaniowe,
- sprzedaży lokalu mieszkalnego, jeśli środki uzyskane z jego sprzedaży przeznaczone zostaną w ciągu 12 miesięcy na nabycie innego lokalu mieszkalnego albo nieruchomości przeznaczonej lub wykorzystanej na cele mieszkaniowe.

Pod pojęciem „nabywanie nieruchomości”, zgodnie z art. 4 pkt 3b ustawy o gospodarce nieruchomościami, należy rozumieć dokonywanie czynności prawnych, na podstawie których następuje przeniesienie własności nieruchomości lub przeniesienie prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej

albo oddanie jej w użytkowanie wieczyste. Wśród praw rzeczowych wymienionych w ww. przepisie nie znalazło się spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Tym samym przepis art. 68 ust. 2a pkt 5 nie może stanowić podstawy prawnej zwolnienia z obowiązku zwrotu bonifikaty w przypadku przeznaczenia środków finansowych na nabycie tego prawa.

Już w początkowym etapie postępowań o zwrot bonifikat prowadzonych przez Urząd Miasta Łodzi pojawiły się wątpliwości co do możliwości zwolnienia z obowiązku zwrotu bonifikaty w sytuacji przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży lokalu nabytego od Miasta na nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego. Wydane w sprawach opinie nie dawały jednoznacznej odpowiedzi co do zalecanego trybu postępowania. Dopiero w późniejszych latach wypracowane przez ówczesne Biuro Prawne jednolite stanowisko co do zasadności odstępowania od żądania zwrotu bonifikaty w sytuacji, gdy nabywca przeznacza uzyskane środki na kupno lokalu spółdzielczego.

- W jednym przypadku, po przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uwzględniając szczególne okoliczności sprawy oraz fakt nabycia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu za środki uzyskane ze sprzedaży lokalu, a także to, iż roszczenie Miasta Łodzi uległo przedawnieniu, Prezydent Miasta Łodzi podjął decyzję o odstąpieniu od żądania zwrotu bonifikaty.

W interpelacji złożonej w dniu 29 kwietnia 2015 r., DOA-OP-II.0003.419.2015 zwrócił się Pan Radny z prośbą o wyjaśnienie przedmiotu korespondencji prowadzonej z osobami wezwanymi do zwrotu bonifikaty w 187 sprawach i czy jest ona związana z ryzykiem przedawnienia roszczenia Miasta Łodzi. W odpowiedzi z dnia 11 czerwca 2015 r. został Pan poinformowany, iż w większości przypadków, osoby, które zostają wezwane przez Prezydenta Miasta Łodzi do zwrotu bonifikaty, kwestionują tą decyzję - wnoszą odwołania, prezentują swoje stanowisko na spotkaniach z Zastępcą Dyrektora Wydziału Prawo do Nieruchomości lub Wiceprezydentem Miasta Łodzi. Wiele osób w ramach prowadzonej korespondencji ubiega się o zastosowanie wobec nich ulg w spłacie należności. Poniżej zamieszczam szczegółowe wyjaśnienie dotyczące prowadzonej korespondencji.

- W przypadku lokali usytuowanych w budynkach przy ul. Nawrot 72, ul. Kołowej 16/24, ul. Tuwima 75, ul. Niciarnianej 22, ul. Powstańców Wielkopolskich 28, ul. Piotrkowskiej 85, ul. Pacanowskiej 8, ul. Gojawczyńskiej 5, ul. Wierzbowej 11, ul. Uniwersyteckiej 8/10, ul. Wielkopolskiej 84, ul. Urzędniczej 14, ul. Wiwulskiego 11, ul. Sanockiej 22, ul. Obrońców Westerplatte 8a, al. Kościuszki 100/104 oraz lokalu przy ul. Limanowskiego 178/180 beneficjenci bonifikat, zbyli lokale nabyte od Miasta Łodzi po dniu 22 października 2007 r., a środki uzyskane z ich sprzedaży przeznaczyli na nabycie spółdzielczych własnościowych praw do lokali mieszkalnych. Dodatkowo w przypadku lokalu przy ul. Wielkopolskiej 84, jeszcze przed wystosowaniem wezwania do zwrotu bonifikaty, prowadzona była obszerna korespondencja, albowiem początkowo beneficjenci bonifikaty ubiegali się o zastosowanie wobec nich przepisu art. 68 ust. 2c, zgodnie z treścią którego właściwy organ może odstąpić od żądania zwrotu bonifikaty, w innych przypadkach niż określone w ust. 2a, za zgodą odpowiednio wojewody, rady lub sejmiku. Przedmiotowa sprawa była również rozpatrywana na posiedzeniu Komisji Gospodarki Mieszkaniowej i Komunalnej Rady Miejskiej w Łodzi
- W podobnej sytuacji byli również właściciele lokalu przy ul. Piotrkowskiej 134, którzy po dniu 22 października 2007 r. dokonali zamiany lokalu nabytego od Miasta na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Jak zostało to wskazane wcześniej, nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nie stanowi przesłanki zwalniającej z obowiązku zwrotu bonifikaty w myśl art. 68 ust. 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami. Prowadzona korespondencja dotyczyła głównie wątpliwości osób wezwanych do zwrotu, co do istnienia po ich stronie obowiązku zwrotu bonifikaty oraz powodów, dla których zdecydowali się sprzedać przed upływem 5 lat lokale nabyte od Miasta.
- Jak zostało wskazane powyżej, ustawą z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw ustawodawca dodał m.in. przepis art. 68 ust. 2b, czym stworzył podstawy prawne umożliwiające obciążenie osoby bliskiej, na rzecz której została zbyta nieruchomość, obowiązkiem zwrotu kwoty odpowiadającej

udzielonej bonifikacie w sytuacji, gdy ta dokonała jej "dalszego" zbycia lub wykorzystwała tę nieruchomości na inny cel niż uzasadniający udzielenie bonifikaty. Taka sytuacja miała miejsce m.in. w przypadku lokalu przy ul. Zbocze 6 oraz przy ul. Odyńca 41 gdzie zbycie zostało dokonane przez osobę bliską, która nabyła go od pierwotnego właściciela po dniu 22 października 2007 r. Korespondencja dotyczyła głównie podstaw istnienia obowiązku po stronie wezwanego.

Ustawodawca nie uregulował w żaden szczególny sposób sytuacji prawnej spadkobierców, którzy odziedziczyli lokale nabyte przez spadkodawców z bonifikatami. Jednakże brak jest podstaw do różnicowania sytuacji prawnej następców prawnych nabywcy nieruchomości od Miasta, będących jego osobami bliskimi, tylko ze względu na sposób wejścia w prawo własności nieruchomości. Aby uniknąć różnicowania sytuacji prawnej spadkobierców oraz osób bliskich, które uzyskały prawo do lokalu w wyniku zbycia tego prawa przez pierwotnego nabywcę, przyjęto, iż przesłanki zwolnienia od obowiązku zwrotu kwoty równej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji mają zastosowanie do pierwotnych nabywców nieruchomości wskazanych w art. 68 ust. 2 ustawy, a nie do osób im bliskich, na rzecz których zbyły nieruchomości oraz analogicznie – do spadkobierców.

Tak więc, z uwagi na obowiązek równego traktowania wszystkich podmiotów prawa, niezasadnym wydaje się zastosowanie w stosunku do spadkobierców pierwotnego nabywcy lokalu innego rozwiązania prawnego niż takie, które jest stosowane wobec osób bliskich, które nabyły lokal w wyniku czynności dokonanych pomiędzy żyjącym zbywcą a nabywcą będącym dla niego osobą bliską.

- Wynikiem przyjęcia takiego sposobu rozumowania, popartego wyrokiem Sądu Najwyższego, było wezwanie do zwrotu bonifikaty spadkobierców, którzy tytuł własności do lokalu nabytego uprzednio z bonifikatą uzyskali po dniu 22 października 2007 r., a następnie nabyły lokal zbyli przed upływem 5 lat od daty nabycia przez spadkodawcę. Sytuacja taka miała miejsce w przypadku lokalu przy ul. Zachodniej 12a, ul. Leśmiana 3 i ul. Północnej 19. Lokal przy ul. Nałkowskiej 6 również został zbyty po dniu 22 października 2007 r. przez jednego z pierwotnych współwłaścicieli oraz spadkobierców drugiego współwłaściciela.

Współwłaściciel lokalu, który nabył do niego prawa w drodze wykupu od Miasta przeznaczył środki uzyskane ze sprzedaży przynależnego mu udziału na nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, natomiast pozostali współwłaściciele nie mieli w ogóle możliwości uwolnienia się od obowiązku zwrotu bonifikaty

- W przypadku lokalu przy ul. Kilińskiego 143 osoby wezwane do zwrotu bonifikaty również zbyły lokal przed nowelizacją z dnia 22 października 2007 r. W prowadzonej korespondencji zobowiązani podnosili, iż zarówno budynek, w którym znajdował się przedmiotowy lokal, jak i sąsiedni budynek miały zostać przeznaczone do rozbiórki.
- Z kolei w przypadku lokalu przy ul. Zachodniej 27, który został zbyty przed nowelizacją ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 22 października 2007 r., środki uzyskane z jego sprzedaży zostały przeznaczone na wykończenie domu mieszkalnego na działce należącej do córki, którą wezwani przekazali jej w drodze darowizny jeszcze przed wykupem lokalu od Miasta. Dłużnicy wnioskowali o rozłożenie należności na raty, jednakże osiągnęte przez nich dochody nie rokowały spłaty należności nawet w przypadku zastosowania wobec nich ulgi.
- Natomiast w przypadku lokalu przy ul. Żeromskiego 37, osoby wezwane do zwrotu bonifikaty potraktowały pismo otrzymane od Prezydenta Miasta Łodzi jak decyzję administracyjną, a co za tym idzie - wniosły odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego zarzucając m.in. brak pouczenia strony o możliwości odwołania się od decyzji administracyjnej. Dłużnicy powoływali się również na to, iż środki uzyskane ze sprzedaży lokalu nabytego od Miasta wydatkowali na zakup nieruchomości przeznaczonej na cele mieszkaniowe ich rodziny. Jednakże z uwagi na fakt, iż zbycie lokalu miało miejsce w 2006 r. – przedstawione argumenty nie wpłynęły na decyzję Prezydenta Miasta Łodzi, natomiast Samorządowe Kolegium Odwoławcze wydało postanowienie o stwierdzeniu niedopuszczalności odwołania.
- W przypadku lokalu przy ul. Snycerskiej 5 zbycie lokalu nastąpiło po dniu 22 października 2007 r. Po otrzymaniu wezwania do zwrotu bonifikaty, osoba wezwana przedłożyła dokumenty, z których wynikało,

iż część środków uzyskanych ze sprzedaży lokalu została przeznaczona na nabycie innego lokalu mieszkalnego. Okoliczność ta stanowiła podstawę do zmniejszenia zobowiązania z tytułu zwrotu bonifikaty proporcjonalnie do kwoty uzyskanej ze zbycia, a nieprzeznaczonej na nabycie innego lokalu mieszkalnego. Podobna sytuacja miała miejsce w przypadku lokalu przy ul. Piotrkowskiej 121, ul. Waryńskiego 13, ul. Konstytucyjnej 44 i lokalu przy ul. Przodowników Pracy 5 gdzie lokal został zbyty w 2009 r. i tylko część środków uzyskanych z jego sprzedaży została przeznaczona na nabycie innego lokalu mieszkalnego albo nieruchomości przeznaczonej lub wykorzystywanej na cele mieszkaniowe. W związku z tym Prezydent Miasta Łodzi wezwał beneficjentów bonifikat do zwrotu kwot wyliczonych proporcjonalnie do środków niewydatkowanych na nabycie innych nieruchomości. Osoby wezwane kwestionowały wysokość żądanej kwoty powołując się na okoliczność, iż zakupione nieruchomości wymagały dokonania kolejnych inwestycji np. remontu, budowy budynku mieszkalnego, a w związku z tym różnica, która została im po transakcji została przez nie wydatkowana na cele mieszkaniowe. Natomiast w przypadku lokalu przy ul. Cieszkowskiego 22/24 jej beneficjent dokonał zamiany na inny lokal mieszkalny, którego wartość była niższa niż wartość lokalu nabytego od Miasta Łodzi, wobec czego został wezwany do zwrotu kwoty wyliczonej proporcjonalnie do środków niewydatkowanych na nabycie innego lokalu. W prowadzonej korespondencji Wezwany zarzucał niewłaściwą interpretację przepisów prawa a także powoływał się na swoją trudną sytuację życiową.

- Zupełnie inaczej przedstawiała się sprawa wezwania do zwrotu bonifikaty udzielonej przez Miasto przy sprzedaży lokalu przy ul. Naruszewicza 15. Beneficjenci bonifikaty sprzedając lokal nabyty od Miasta pozostawali we wspólności ustawowej małżeńskiej, a zatem środki uzyskane ze sprzedaży przedmiotowego lokalu „wróciły” do majątku wspólnego małżonków. Następnie jeden ze współmałżonków nabył udział w innej nieruchomości wykorzystywanej na cele mieszkaniowe, nabycia tego dokonując do majątku osobistego za środki pochodzące z majątku osobistego, natomiast drugi współmałżonek udział w tej samej nieruchomości nabył w drodze darowizny, również do majątku osobistego. W związku z tym, że żadne ze współmałżonków nie nabyło udziałów

w powyższej nieruchomości za środki pochodzące z majątku będącego wspólnością ustawową małżeńską, Prezydent Miasta Łodzi wezwał małżonków do zwrotu całej kwoty odpowiadającej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji. Po otrzymaniu wezwania, dłużnicy usiłowali uchylić się od skutków złożonego przez nich oświadczenia woli. Jednakże biorąc pod uwagę fakt, iż dokonana przez nich czynność miała charakter odpłatny, uchylenie się od skutków prawnych takiego oświadczenia, z powołaniem się na błąd, może nastąpić jedynie wówczas, gdy błąd wywołała druga strona tej czynności bądź wiedziała ona o błędzie lub mogła go z łatwością wykryć. Przy czym można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i ocenił sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści. Natomiast błąd, na który powoływali się wezwani nie był błędem istotnym, gdyż dla małżonków było obojętne czy nieruchomość nabywają do majątku wspólnego czy do majątków osobistych. Wobec tego, nie doszło do skutecznego uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli.

- W przypadku lokalu przy ul. Srebrzyńskiej 75, który został sprzedany po dniu 22 października 2007 r., środki uzyskane z jego sprzedaży w części zostały przeznaczone na nabycie innego lokalu mieszkalnego oraz nieruchomości przeznaczonej na cele mieszkaniowe, a w części na nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego.
- Podobnie sytuacja przedstawiała się w przypadku lokalu przy ul. Józefa 17, ze sprzedaży którego środki zostały w części przeznaczone na nabycie innej nieruchomości przeznaczonej na cele mieszkaniowe, a w części na nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego.
- W przypadku lokalu przy al. Kościuszki 53, który został sprzedany w 2002 r., osoby wezwane do zwrotu bonifikaty podnosiły, iż zbycia dokonały w celu poprawy warunków mieszkaniowych. Prowadzona korespondencja doprowadziła do tego, iż dłużnicy uznali dług i dobrowolnie spłacają powstałą należność.
- Lokal przy ul. Narutowicza 34 został sprzedany przed nowelizacją z 2007 r., na 3 miesiące przed upływem 5-cioletniego okresu karencji. W prowadzonej

korrespondencji, wezwana do zwrotu bonifikaty podnosiła m.in. właśnie tą okoliczność, a ponadto oświadczyła, iż środki uzyskane ze sprzedaży lokalu przeznaczyła na zakup innego mieszkania.

W wyżej wskazanych sprawach, termin przedawnienia roszczeń Miasta jeszcze nie upłynął. Zgodnie z treścią Zarządzenia nr 969/W/13 Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 3 grudnia 2013 r. w sprawie wprowadzenia Zasad postępowania w przypadku nieterminowego realizowania na rzecz Skarbu Państwa i Miasta Łodzi świadczeń pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym oraz przymusowej windykacji obowiązków o charakterze cywilnoprawnym oraz przymusowej windykacji obowiązków niepieniężnych o charakterze cywilnoprawnym, w stosunku do podmiotów, które nie uregulowały zaległości po otrzymaniu monitu/wezwania, Wydział Finansowy Departamentu Finansów Publicznych Urzędu Miasta Łodzi przesyła do Wydziału Prawnego Departamentu Obsługi i Administracji Urzędu Miasta Łodzi wnioski o skierowanie sprawy zadłużenia na drogę postępowania sądowego.

Zgodnie z art. 118 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.), termin przedawnienia wynosi lat dziesięć. Natomiast zgodnie z art. 117 § 2 kodeksu cywilnego, po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Przedawnienie nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania i braku możliwości skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Zarzut przedawnienia może zostać podniesiony przez stronę w toku postępowania. W przypadku podniesienia przez dłużnika zarzutu przedawnienia, sąd obowiązany jest uwzględnić upływ terminu przedawnienia, co będzie skutkowało oddaleniem roszczenia. Skutkiem przedawnienia jest przekształcenie się zobowiązania zupełnego w zobowiązanie naturalne bez przymiotu zaskarżalności. Tak więc, dłużnik zawsze może zdecydować się na zapłacenie należności, albowiem nadal jest dłużnikiem pomimo upływu terminu przedawnienia roszczenia Miasta.

W zadaniu budżetowym Wydziału Praw do Nieruchomości w paragrafie 4610 jest kolumna zwrot kosztów procesu. Są to wszystkie koszty, ponoszone w sprawach procedowanych w skali całego Wydziału Praw do Nieruchomości w tym: opłaty na rzecz pełnomocników, stron postępowania

oraz sądów i Skarbu Państwa, wynikające bezpośrednio z wyroków lub postanowień.

Merytoryczny pracownik Wydziału Praw do Nieruchomości lub radca prawny z Wydziału Prawnego przekazuje dyspozycję do Oddziału Ekonomiczno – Administracyjnego i dopiero wówczas pracownik Oddziału Ekonomiczno – Administracyjnego przygotowuje dokument do wypłaty, a następnie przekazuje go do Wydziału Księgowości, celem dokonania wypłaty.

Od dnia 01 stycznia 2015 r. do 21 lipca 2015 r., wysokość zapłaconych kosztów sądowych wynosiła 141 038,74 zł.

Wiceprezydent Miasta Łodzi

Krzysztof PIĄTKOWSKI

Do wiadomości

Pan Tomasz Kacprzak
Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi
w miejscu

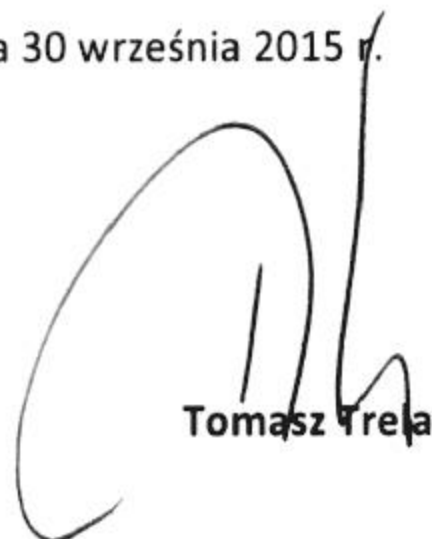
Łódź, dnia 7 lipca 2015 r.

DOA-OP-II.0003.603.2015

**Pan Waldemar Buda
Radny Rady Miejskiej
w Łodzi
w miejscu**

W odpowiedzi na interpelację pisemną złożoną przez Pana podczas obrad XIV sesji Rady Miejskiej w Łodzi w dniu 1 lipca 2015 r., w sprawie postępowań z zakresu zwrotu bonifikat udzielonych przez Miasto Łódź przy sprzedaży lokali mieszkalnych na rzecz najemców, a następnie zbytych przez nich przed upływem ustawowego okresu, wyjaśniam.

Z uwagi na dużą liczbę składanych w ostatnim czasie interpelacji oraz konieczność dokonania dogłębnej analizy zgromadzonego materiału, brak jest możliwości udzielenia odpowiedzi na interpelację we wskazanym terminie, tj. do dnia 14 lipca 2015 r. W związku z powyższym informuję, iż odpowiedź na Pana interpelację zostanie udzielona do dnia 30 września 2015 r.

Tomasz Treja

Do wiadomości
Pan Tomasz Kacprzak
Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi
w miejscu